

кви-ты си за да имъ ся покланяме. Зданіята, които ся посвящаватъ на служеніе Богу, който е *Духъ*, трѣбува да сѫ лишени както отвѣнъ, така и отвѣтрѣ отъ всякакви нѣща, които могатъ да отвѣрнатъ вниманіе-то ни отъ поклоненіе-то Богу *съ духъ*.

3. Любовь-та и покорность-та сѫ прилѣпены една за друга. Ако *обычате* Бога, то ще *вардите* и заповѣди-ты Му. Йоан. 14; 15: 15; 14.

4. Когато *непавиждатъ истиннаго Бога*, като не искатъ да държатъ знаніе-то Му, *правїхтъ за себе си лжесливи богове*, и имъ ся покланятъ. Лошавина та на сърдце-то е источникъ на *идолопоклонство-то*.

5. Състояніе-то на милионы *идолопоклонници*, колкото сѫ въ свѣтъ-тъ, е крайно окаянно. Тѣ сѫ ся заровили въ нечистотѣ и въ голѣмы и гнѣсни грѣхове: храмове-ти имъ даже сѫ капища на лошавинѣ; тѣ сѫ подчинени подъ неволѣ и притѣсненіе: и ако *не имъ ся проводи Свято-то Писаніе и Евангелско-то ученіе*, то тѣ ще останатъ до скончаніе-то на свѣтъ-тъ въ това развратно и изгубено състояніе. Длѣжностъ-та на всякой христіанинъ е да ся труди споредъ силѣ-тѣ да распръснува *Библій-тѣ*, — истинно-то знаніе за Бога по всички-тѣ свѣтъ (*Марк. 16; 16*). Нѣкому *отъ насъ* може да стане длѣжностъ да имъ занесе благовѣстіе-то на спасеніе-то. Но ако не можемъ да отидемъ сами, то поне трѣбува да употребяваме всич-